

ПРИТЧАТА ЗА ЛОЗЕТО И ЗЛИТЕ ЛОЗАРИ

Българска православна църква „Св. Йоан Рилски“, Лондон

С благословението на НВ Западно-и Средноевропейски м-т Антоний

„Имаше един стопанин, който насади лозе...“ — така започва днешната притча на Господ за лозето и злите лозари.

Колко съвременна всъщност е тази притча! Живеем във време, в което човек все по-често чува: „Това е твоят живот. Прави с него каквото искаш.“ Ние сме свикнали да мислим за времето си, талантите си, имота си, дори за самия си живот като за нещо, което изцяло ни принадлежи.

Но Господ Иисус Христос ни напомня една друга истина: ние не сме собственици, а пазители на това, което Бог ни е поверил. Лозето е Негов дар, а от нас се очаква плод.

И може би именно тук притчата става особено важна за съвременния човек. Не само да се запитаме какво имаме, но и какво правим с него; не само какво получаваме, но какво даваме; не само дали животът ни е успешен, а дали той принася плод пред Бога.

ЕВАНГЕЛСКОТО ЧЕТИВО

МТ 21:33-42

Чуйте друга притча: имаше един човек стопанин, който насади лозе, ограда го с плет, изкопа в него лин, съгради кула и, като го предаде на лозари, отиде си.

И когато наближи гроздобер, той изпрати слугите си при лозарите, да му приберат плодовете.

А лозарите, като уловиха слугите му, едного набиха, другиго убиха, а трети с камъни пребиха.

Пак изпрати други слуги, по-много от първите; и с тях сториха същото.

Най-сетне изпрати при тях сина си, като каза: ще се засрамят от сина ми.

Но лозарите, като видяха сина, казаха помежду си: този е наследникът; хайде да го убием и да присвоим наследството му.

И, като го уловиха, изведоха вън от лозето и убиха.

И тъй, като си дойде господарят на лозето, какво ще направи на тия лозари?

Отговарят Му: злодейците ще погуби зле, а лозето ще даде на други лозари, които ще му дават овреме плодовете.

Иисус им казва: нима не сте никога чели в Писанията: „камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла: това е от Господа, и е дивно в очите ни“?

ТЪЛКУВАНИЕ НА ЕВАНГЕЛСКОТО ЧЕТИВО

Мнозина от нас са чели тази притча неведнъж. Съществуват различни тълкувания, но това духовно тълкувание е особено интересно:

Лозето изобразява душата на всеки един от нас; нашата ограда са Божиите заповеди; **кулата**, от която се пази лозето – съвестта ни, а **лозарите** – помислите на ума.

Слугите, които стопанинът изпраща, за да съберат плодовете, са всички хора, които Бог ни изпраща в живота и чрез които Той изисква от нас дела на любов и доброта.

Наследникът е Господ Иисус Христос, Който ще дойде отново в края на времената и пред Когото ще дадем отговор за плодовете на своя живот – плодовете на покаянието, милосърдието, състраданието и любовта към ближния.

ОТДАЛЕЧАВАНЕТО ОТ БОГА

етапи

Днешната притча за злите лозари може да ни покаже етапите на отдалечаването ни от Бога. Притчата разказва, как стопанинът на лозето, стопанинът на нашите души - Бог, изпраща Своите слуги, Своите Ангели, чийто глас постоянно звучи в сърцето ни. Те подбуждат гласа на нашата съвест и ние често чуваме в отговор на своите постъпки и мисли: "Не живей така, поправи се, стореното от теб не е достойно, нараняваш другите..." Но **ние намираме куп извинения за постъпките си**: "Този човек ми е неприятен, защо да съм добър с него?", "Животът е борба, какво като съм излъгал някого? Аз гледам моят интерес, не ме интересуват другите, и че ще страдат" и куп други лоши неща. Ние **отказваме да осмислим нашите постъпки и думи в светлината на Божествената истина**, ние си имаме свои занимания далеч "по-важни" за нас...

И доброто, и самата мисъл за доброто стават чужди за нас. **Гласът на съвестта постепенно отслабва**. Това е първият етап от прогонването на Бога от душата. И с този етап започва болестта на душата.

Зачестяващото игнориране на Божия глас в сърцето преминава в ожесточение на душата. Упреците на съвестта започват да ни дразнят. И в това стояние човек, дразнейки се от всичко свято, от всичко Божие, от Христовите заповеди, преминава в открито нападение към Бога и ближния...

ОТДАЛЕЧАВАНЕТО ОТ БОГА

(ПРОДЪЛЖЕНИЕ)

Последната степен на самоизстребление: Светото не се допуска в душата, но самата мисъл за него е противна. Зовът на съестта е прекратен, тя е “жигосана”, според думите на свети апостол Павел, т.е. безчувствена, като дебел слой безчувствена кожа. Угаснала е светлината, в човека, като на нейно място се е възцарило и господства животинското, зверското. Няма вече съчувствие към злото и болката (емпатия). Човек е безразличен към злото, душата е болна (психопатия).

Лозето на душата е изпотъпкано от пороци... Това е времето на пълното духовно закърняване. И в притчата се казва: "...изпрати и другиго; и него убиха.." (Марк 12:5). Така настъпва последният етап - страшната гибел на душата.

МОЛИТВА ЗА НАЧАЛОТО НА УЧЕБНАТА ГОДИНА

Господи Боже, Създателю Наш! Ти си удостоил нас хората с Твоят образ и си открил премъдростта Си на младенците. Ти си дал премъдрост на Твоя пророк Самуил и на Твоя помазаник Соломон. Теб - вечната и божествена Истина - усърдно молим: милостиво погледни тези деца и прати върху тях духа на премъдростта и разума, духа на познанието и благочестието, духа на Твоя страх! Отвори ума им, за да възприемат силата на Твоя закон и с успех да изучават добрите и полезни науки. Избави ги от всяка вражеска зла умисъл. Запази ги твърдо в православната вяра, в душевна чистота и целомъдрие, насочи волята им към изпълняване на Твоите свети заповеди и придобиване на добри и полезни навици. И така подготвени чрез Твоята премъдрост и като преуспяват в добродетелния живот и полезно знание, да станат учители на Твоето учение, да поживеят в мир, радост и всяко благополучие, и да се удостоят да станат наследници в Твоето вечно Царство. Амин.

КОНТАКТИ

Българска православна църковна община “Св. Йоан Рилски”, Лондон

Можете да намерите нов брой на изданието
всяка седмица на Фейсбук страницата ни:

**[https://www.facebook.com/profile.php?
id=100079958422180](https://www.facebook.com/profile.php?id=100079958422180)**

**ПИШЕТЕ НИ НА ИМЕЙЛ:
bgchurchlondon22@gmail.com**

**НАШИЯТ УЕБСАЙТ:
<https://bulgarianchurchlondon.co.uk/>**

***С благословението на НВ Западно-и
Средноевропейски м-т Антоний***